

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr. 159 / _____ 2004
privind contestatia formulata de S.C. X S.R.L.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice - Directia controlului fiscal asupra contestatiei formulata impotriva procesului verbal intocmit in data de 07.04.2004 de catre organele de control ale Directiei controlului fiscal privind:

- impozit pe profit stabilit suplimentar;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente;
- penalitati de intarziere aferente;
- impozit pe profit restant la 31.12.2003;
- majorari de intarziere/dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere;
- TVA de plata stabilita suplimentar;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente;
- penalitati de intarziere aferente;
- TVA de plata aflata in sold la 31.12.2003;
- dobanzi aferente TVA restanta;
- penalitati de intarziere aferente TVA restanta;
- impozit pe venit stabilit suplimentar;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente;
- penalitati de intarziere aferente;
- impozit pe dividende esalonat la plata;
- majorari de intarziere/dobanzi esalonate la plata;
- penalitati de intarziere esalonate la plata;
- dobanzi aferente impozitului pe dividende;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe dividende.

Contestatia a fost formulata in termenul prevazut de art.171 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.169 si art.173 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Societatea contesta masurile dispuse de organele de control ale Directiei controlului fiscal prin procesul verbal incheiat in data de 07.04.2004, precizand urmatoarele:

Societatea sustine ca pe procesul verbal de control contestat nu este aplicata stampila organului fiscal emitent, nu sunt inscise mentiuni privind audierea contribuabilului verificat si nu este mentionata nici data de la care acesta isi produce efectele, astfel cum este stipulat in prevederile art. 38 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Societatea sustine totodata ca verificarea a avut un caracter nelegal prin participarea unuia dintre membrii echipei fiscale care s-a deplasat in baza Ordinului de deplasare din data de 15.01.2004, astfel incat activitatea de inspectie pentru perioada 09 - 15.01.2004 nu are nici o justificare sau acoperire legala.

Astfel, societatea sustine ca: "aceasta situatie referitoare la neindeplinirea conditiei de participare la activitatea de control in conditiile de deplina legalitate, a unuia dintre cei 2 inspectori de specialitate [...] este de natura sa atraga nulitatea absoluta a actului de control intocmit de catre acestia."

Referitor la impozitul pe profit:

Societatea sustine ca la stabilirea obligatiilor datorate privind impozitul pe profit, organele de control in mod eronat au procedat la aplicarea prevederilor art. 4 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994 republicata, astfel cum a fost modificata prin Legea nr. 414/2002, intrucat odata cu intrarea in vigoare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost stipulat un alt mod de calcul privind impozitul pe profit, ce prevaleaza asupra altor reglementari din alte acte normative, asa cum se mentioneaza in mod expres la art. 1 din acest act normativ.

Astfel, societatea sustine ca echipa de control a procedat in mod nelegal prin impunerea unui alt mod de calcul decat cel prevazut de legea aplicabila in materie si care este Codul fiscal.

In ceea ce priveste constatarea organelor de control potrivit careia "in categoria cheltuielilor cu amortizarea, nedeductibile fiscal societatea a inclus cheltuielile cu amortizarea autoturismelor aflate in folosinta in baza contractelor de leasing financiar extern si intern care depaseau echivalentul lunar in lei a sumei de 12.000 euro", societatea precizeaza ca "nu a inclus cheltuielile cu amortizarea autoturismelor aflate in folosinta in categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal ci in categoria cheltuielilor deductibile fiscal si de asemenea, ca in nici o luna cheltuielile acestea nu au depasit suma de 12.000 euro, asa cum in mod eronat se mentioneaza in actul de control" fapt ce rezulta de altfel si din cuprinsul anexei nr. 13A la procesul verbal contestat.

In acest sens societatea invoca si prevederile art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, societatea mai precizeaza si faptul ca in textele de lege indicate in procesul verbal de control nu exista nici o mentiune expresa privind faptul ca aceste cheltuieli, respectiv cheltuieli cu piese de schimb, cheltuieli de intretinere si prime de asigurare pentru autoturisme ar fi nedeductibile.

Astfel, societatea precizeaza ca "neexistand nici un text de lege aplicabil care sa nu permita includerea acestor cheltuieli in categoria celor deductibile fiscal, rezulta in mod clar ca societatea a procedat legal, constatarile organelor de control fiind eronate si nelegale in acest caz."

In ceea ce priveste constatarile organelor de control potrivit carora societatea in mod nelegal a inregistrat in contabilitate si a dedus la calculul profitului impozabil unele cheltuieli, contestatoarea precizeaza ca pentru aceasta suma care reprezinta plata pentru serviciile de inserare de materiale publicitare pe panouri avand aceasta destinatie, organele de control au avut in vedere un temei legal abrogat, respectiv prevederile Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit ce a fost abrogata prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, societatea sustine ca intrucat la stabilirea obligatiilor bugetare organele de control au aplicat dispozitii legale abrogate, rezulta ca procesul verbal contestat este lovit de nulitate.

Referitor la impozitul pe venit:

In ceea ce priveste temeiul legal aplicat de catre organele de control societatea sustine ca:

- Ordonanta Guvernului nr. 73/1993 privind impozitul pe venit a fost respinsa prin Legea nr. 206/19.04.2002;

- Hotararea Guvernului nr. 1066/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr. 73/1993 a fost abrogata prin dispozitiile anexei nr. 1 din Hotararea Guvernului nr. 54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit;

- Ordonanta Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit a fost abrogata prin dispozitiile art. 298 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- Legea nr. 493/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit este lipsita de aplicabilitate avand in vedere ca actul normativ pe care l-a aprobat ulterior a fost abrogat;

- Hotararea Guvernului nr. 54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, in prezent, dupa abrogarea actului normativ pentru care au fost emise aceste norme a ramas fara obiect.

Fata de cele de mai sus, societatea sustine ca "si constatarile din acest capitol al procesului verbal de control sunt lovite de nulitate."

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

Societatea sustine ca aproape toate actele normative mentionate ca aplicabile in ceea ce priveste constatarile si masurile dispuse in procesul verbal de control privind TVA sunt abrogate sau inaplicabile.

Totodata, in ceea ce priveste mentiunile din actul de control cu privire la "unele aspecte asupra carora urmeaza sa se pronunte organele abilitate de lege" societatea precizeaza ca "in conformitate cu dispozitiile legale, organele de inspectie fiscala, respectiv organele Agentiei Nationale de Administrare Fiscala sunt singurele care in

conformitate cu dispozitiile art. 91 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, au competenta legala de a efectua inspectii fiscale si eventual de a formula concluzii in urma acestor controale."

II. Prin procesul verbal incheiat in data de 07.04.2004, organele de control ale Directiei controlului fiscal au constatat urmatoarele:

Verificarea s-a efectuat ca urmare a adresei din data de 08.01.2004 emisa de catre Ministerul Public - Parchetul de pe langa Curtea de Apel.

Perioada supusa verificarii: 01.08.2000 - 31.12.2003

Referitor la impozitul pe profit:

Organele de control au constatat ca societatea contestatoare a inregistrat pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil serviciile prestate de catre o societate si din verificarile efectuate s-a constatat ca aceste operatiuni s-au derulat in baza unor contracte incheiate si prin care se stipula ca prestatorul se obliga sa asigure publicarea materialului solicitat de catre beneficiar - contestatoarea intr-un cotidian local, detaliile publicarii referitoare la numarul de aparitii, dimensiunile, pozitionarea si datele de aparitii urmand a fi stabilite ulterior la cererea clientului prestarilor de servicii astfel contractate, conform prevederilor aceluiasi articol din contractele mentionate.

Din analiza documentelor prezentate de catre societate, organele de control au constatat ca actiunea de facturare a sumelor care fac obiectul contractelor de prestari servicii incheiate cu societatea furnizoare nu a fost precedata de lansarea sau transmiterea de comenzi, rapoarte sau alte documente in care sa se mentioneze concret detaliile referitoare la modul si conditiile de prestare a serviciilor stipulate in contract.

De asemenea, in timpul actiunii de control incrucisat efectuata la societatea furnizoare nu au rezultat date suplimentare legate de modalitatea concreta de derulare a acestor contracte, respectiv: detaliile publicarii referitoare la numarul de aparitii, dimensiunile, pozitionarea si datele de aparitie, valoarea totala a contractului.

Drept urmare, in baza prevederilor art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit si prevederilor art. 9 alin. 7 lit. s din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, organele de control au stabilit ca aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

In ceea ce priveste operatiunile de prestari de servicii facturate de catre o alta societate furnizoare catre contestatoare in baza contractului incheiat cu acesta, organele de control au constatat ca acestea nu s-au putut recupera prin includerea contravalorii acestora in preturile sau tarifele practicate de contestatoare, intrucat societatea nu a realizat venituri de natura celor pentru care s-au angajat cheltuielile facturate de prestatorul de servicii.

Ca urmare, intrucat cheltuielile facturate nu s-au regasit in costul produselor livrate si al serviciilor prestate, organele de control, in baza prevederilor Hotararii Guvernului nr. 402/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit au stabilit ca aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Organele de control au stabilit ca suma inscrisa in factura din 2002, reprezentand prestari servicii de publicitate intr-un ziar local pentru societatea comerciala furnizoare, nu este cheltuiala deductibila la calculul profitului impozabil, conform prevederilor art. 4 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, in baza prevederilor pct. 9.14 din Hotararea Guvernului nr. 859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, organele de control au stabilit ca suma facturata de catre persoana fizica cu titlu de prestari de servicii, nu este deductibila la calculul profitului impozabil, aceasta fiind facturata in baza unui contract de proiectare in care nu s-au inscris numarul si data la care s-a incheiat, nu s-a precizat scopul si destinatia serviciilor de proiectare precum si locatia la care serviciile s-au executat.

In ceea ce priveste suma reprezentand contravaloarea serviciilor prestate de catre o societate comerciala pentru contestatoare, organele de control au constatat urmatoarele:

Contestatoarea a incheiat cu aceasta societate contractul de prestari servicii din anul 2002 in baza caruia prestatorul, s-a angajat sa presteze servicii in favoarea beneficiarului, a contestatoarei, de natura

inserarii de material pe panouri publicitare amplasate in locuri convenite de catre partile contractante.

Organele de control au procedat la solicitarea in scris a documentelor prevazute la pct. 9.14 din Hotararea Guvernului nr. 859/2002 prin care societatea verificata sa poata proba realitatea prestarilor inregistrate in contabilitate - situatii de lucrari, procese verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, etc.

Intrucat societatea nu a dat curs acestor solicitari, neprezentand documentele cerute si nefacand nici trimitere la existenta si modul de accesare a acestora, organele de control au stabilit ca suma reprezinta o cheltuiala nedeductibila la calculul profitului impozabil.

Organele de control au mai constatat de asemenea, ca pe perioada verificata nu s-au inregistrat cheltuieli de natura salariala.

De asemenea, s-a mai constatat ca pe acelasi interval de timp societatea a achizitionat, inregistrat in contabilitate si dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli cu amortizarea unor autoturisme achizitionate in regim de leasing financiar precum si alte cheltuieli aferente acestor imobilizari (cheltuieli de intretinere, cheltuieli cu piesele de schimb, cheltuieli cu primele de asigurare, cheltuieli din diferentele de curs valutar aferente ratelor de leasing).

In conditiile in care societatea nu a avut salariati proprii, in timpul controlului neidentificandu-se documente care sa probeze utilizarea autoturismelor aflate in folosinta pentru activitatea de exploatare a societatii, foi de parcurs, documente cu regim special pe care sa fie inscrise numerele autoturismelor achizitionate in leasing, etc. organele de control au constatat ca exploatarea autoturismelor achizitionate in regim de leasing financiar a fost realizata de catre asociatii societatii, motiv pentru care in baza prevederilor art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit 70/1994, republicata si prevederilor art. 9 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit au stabilit ca aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

S-a mai constatat totodata ca societatea a vandut catre o persoana fizica un autoturism marca Opel Vectra, valoarea nerecuperata pe calea amortizarii nefiind integral compensata de veniturile obtinute din instrainarea prin vanzare.

S-a constatat astfel ca suma reprezentand valoarea nerecuperata a autoturismului reprezinta o pierdere neta pentru societate si, ca urmare, in baza prevederilor art. 17 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și

necorporale, republicata, s-a stabilit ca aceasta cheltuiala este nedeductibila fiscal la calculul profitului impozabil.

De asemenea, organele de control au procedat la verificarea corectitudinii calcularii si aplicarii cotelor reduse de impozit pe profit pentru veniturile realizate si incasate la extern, constatand ca societatea a aplicat in mod eronat cote reduse de impozit pe profit aferente veniturilor incasate de la extern pentru exporturile in comision derulate in nume propriu si in contul unei societati precum si pentru exporturile directe de marfuri achizitionate de la furnizori interni livrate catre o societate din Canada.

Astfel, s-a constatat ca societatea nu a realizat operatiuni de export ale produselor proprii si a prestat servicii de intermediere de natura operatiunilor in comision in favoarea unui beneficiar aflat pe teritoriul Romaniei, astfel incat profitul aferent veniturilor astfel realizate si incasate de la extern nu se putea impune prin aplicarea cotelor reduse de impozitare.

Drept urmare, avand in vedere prevederile art. 2 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, organele de control au stabilit in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar pentru veniturile astfel obtinute.

S-a mai constatat ca societatea a inregistrat si a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli reprezentand impozit pe venit datorat de catre persoanele nerezidente pentru veniturile realizate din Romania, impozit calculat, achitat si nestopat la sursa de catre societatea platitoare, precum si sume reprezentand prestari de servicii de cazare efectuate in favoarea unor persoane nesalariate.

Intrucat societatea nu a inregistrat cheltuieli salariale si asimilate acestora, deoarece nu a avut salariati incadrati, organele de control au stabilit ca in conformitate cu prevederile art. 4 alin. 6 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999, cheltuielile nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Totodata, organele de control in baza prevederilor art. 4 alin. 4 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999, respectiv prevederile pct. 9.2. din Hotararea Guvernului nr. 859/2002 pentru aprobarea Instructiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit au stabilit ca, cheltuielile de cazare suportate in favoarea unor persoane nesalariate,

reprezinta cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit datorat de contestatoare.

Prin urmare, pentru perioada verificata organele de control au stabilit cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil cu consecinta stabilirii in sarcina societatii a unui impozit pe profit suplimentar si pentru care au fost calculate majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, organele de control au mai constatat un impozit pe profit restant la 31.12.2003 pentru care au fost calculate dobanzi/majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

Referitor la impozitul pe venit:

Organele de control au constatat ca societatea a efectuat plati catre persoane fizice, reprezentand contravaloarea cesiunii marcii cotidianului "M".

Organele de control, in temeiul prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobata si modificata prin Legea nr. 493/2002, au stabilit ca "sumele achitate cedentului marcii ziarului "M" reprezinta pentru receptorul acestora venituri din drepturi de proprietate intelectuala si care in temeiul actelor normative mentionate mai sus se supun procedurii de globalizare in scopul determinarii impozitului pe venitul anual global impozabil datorat de catre persoana fizica."

Astfel, avand in vedere prevederile art. 7, art. 15 din Ordonanta Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit si prevederile pct. 7 din Hotararea Guvernului nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, organele de control au stabilit ca societatea contestatoare avea obligatia sa calculeze, sa retina, sa inregistreze si sa achite bugetului de stat plati anticipate datorate de catre cesionarul dreptului de proprietate intelectuala prin aplicarea cotei de 15% din venitul brut incasat, astfel incat s-a stabilit in sarcina societatii un impozit pe venit suplimentar, pentru care au fost calculate majorari de intarziere aferente si penalitati de intarziere.

Referitor la TVA, organele de control au constatat ca societatea nu a respectat prevederile art. 16, art. 22 din Legea nr. 345/2003 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 56 si art. 68 din Hotararea Guvernului nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 si au stabilit in sarcina societatii TVA de

plata suplimentara si pentru care s-au calculat majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

Totodata, organele de control au mai constatat TVA de plata aflata in sold la 31.12.2003 pentru care au calculat dobanzi/majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

In ceea ce priveste impozitul pe dividende organele de control au constatat ca societatea a determinat eronat impozitul datorat pe dividende brute, iar diferenta de impozit pe dividende a fost inregistrata doar in luna decembrie 2003, motiv pentru care organele de control au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, organele de control au mai constatat un impozit pe dividende esalonat la plata si pentru care au calculat majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

Actul de control a fost transmis organelor de cercetare si urmarire penala.

III. Luand in considerare constatarile organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care constatarile din actul de control contestat fac si obiectul cercetarii penale.

In fapt, prin adresa emisa in data de 08.01.2004 de Ministerul Public - Parchetul de pe langa Curtea de Apel, anexata in copie la dosarul cauzei s-a solicitat Directiei controlului fiscal ca "In interesul solutionarii totale si exhaustive a dosarului penal privind pe invinuitii C.A. sen. si C.A. jr., sa se efectueze un control de fond la toate societatile la care acestia detin calitatea de administratori si/sau asociati."

Dand curs acestei solicitari, Directia controlului fiscal a incheiat procesul verbal din data de 07.04.2004, contestat de societate pe care l-a inaintat Parchetului de pe langa Curtea de Apel cu adresa din data de 15.04.2004, anexata in copie la dosarul cauzei.

In drept, art. 178 alin.(1) lit.a din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala precizeaza:

" Organul de solutionare competent poate suspenda prin decizie motivata solutionarea cauzei atunci cand organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatarari ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa ".

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin procesul verbal incheiat la data de 07.04.2004 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei dedusa judecatii, organele de control intocmind procesul verbal contestat la solicitarea organelor de cercetare si urmarire penala si precizand in cuprinsul acestuia faptul ca: "pentru deficientele constatate privind calcularea eronata a impozitelor si taxelor cu consecinta diminuarii creantei fiscale cuvenite statului stipulate de Legea nr. 84/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata, art. 13 lit. b organele abilitate urmeaza sa se pronunte."

Organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea cauzei civile pentru suma totala contestata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu prevederile art.178 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 178 alin.(1) lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Suspendarea solutionarii cauzei pentru suma totala contestata pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de control urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent, potrivit art. 173 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, pentru solutionarea cauzei in functie de solutia adoptata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii legale.